

מ"ת 52614/08/17 - מדינת ישראל נגד דוד בוסקילה (עצור בפיקוח) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 52614-08-17 מדינת ישראל נ' בוסקילה(עצור בפיקוח)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל

23 ינואר 2018

נגד

המשיב
דוד בוסקילה (עצור בפיקוח) - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדיון בעניינו של משיב זה נקבע נוכח הודעת הממונה על החלטתו מיום 11.1.2018 להפסיק את הפיקוח האלקטרוני בו היה נתון המשיב והעברתו לשב"ס.

כעולה מהחלטת הממונה, ביום 9.1.2018 התקבל חיווי יציאה לא מאושרת ממקום הפיקוח בין השעות 09:15-09:53, בוצעו מספר ניסיונות לשיחה עם הערבה המפקחת ללא מענה ושיחה עם המפוקח, הוא המשיב, העלתה כי זה יצא מכתובת המעצר לבנק כדי למשוך כספים על מנת לקבל תרופות להן הוא נדרש.

נוכח ההפרה הנ"ל הגיעו למקום הפיקוח ביום 10.1.2018 שני מבררים ואז התברר כי המשיב שוהה בכתובת המעצר ללא פיקוח אנושי של הערבה שהיא אמו, בוצעו מספר ניסיונות לאתרה אך ללא מענה.

בשימוע שנערך למשיב חזר וטען בדבר המצוקה בה הוא נתון בהעדר קשר עם בא כוחו. מסקנת הממונה הינה כי חרף העדר כל הפרות קודמות, נראה כי המשיב לא הפנים את הנחיות הפיקוח וכי הוא לא מתכוון לשתף פעולה בעתיד ומכאן בא בהמלצה להפסיק את פיקוח המעצר.

בהחלטה מיום 5.11.2017 הוריתי כי מעצרו של המשיב יהא באיזוק אלקטרוני.

המשיב מאשר כי יצא מכתובת המעצר ביום 9.1.2018 לסידורים אשר כללו ביקור בבנק על מנת למשוך כספים וכן היה

בכוונתו להגיע לרופא שכן לא ראה רופא משך מספר חודשים והוא נזקק לתרופות ובדיקות וכן טיפולים.

בדיון הקודם ובדיון היום הרבה המשיב לבכות וסיפר כי הקשר עם בא כוחו נותק כשקודם לכן עשה מאמצים רבים ליצור קשר עם בא כוחו, לרבות משלוח הודעות SMS בהן ביקש כי תוגש בקשה לפתוח עבורו חלונות לצורך סידורים לרבות ביקורים אצל הרופא. יש לומר כי הוגשה בקשה אחת בלבד בתיק דן ועניינה ביציאת המשיב למח"ש, בקשה אשר אושרה, אולם מדברי המשיב יציאה זו לא יושמה משום מה.

בדיון היום חזרתי ועיינתי בפרוטוקולים קודמים לרבות הפרוטוקולים מהתיק הראשון בו הוגשה בקשה למעצרו של המשיב, מ"ת 35988-06-17. כן עיינתי בחומר החקירה לרבות התסקירים שהוגשו בעניינו, שמעתי את המתלוננת, את המשיב ואת ב"כ המבקשת ואני סבורה כי יש להורות על שחרורו של המשיב ממעצר.

המשיב עצור מזה כשבעה חודשים, מרבית הזמן מאחורי סורג ובריה ומיום 5.11.2017 במעצר בפיקוח אלקטרוני. המשיב נעצר לראשונה במ"ת 35988-06-17 בגין עבירת אלימות כלפי המתלוננת, שוחרר בפיקוח אמו, אולם משהפר צו בית המשפט בכך שיצא מכתובת מעצר הבית והלך לביתה של המתלוננת ושם השליך לעברה בקבוק, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר. התסקיר לא בא בהמלצה לשחרורו של המשיב ובמצב דברים בו סברתי כי מכלול הנסיבות בעניינם של בני הזוג לרבות רמת מסוכנות המשיב, אינה מצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריה, הוריתי כי מעצרו של המשיב יהיה באיזוק אלקטרוני בפיקוח אמו וזאת בהחלטה מיום 5.11.2017.

משך למעלה מחודשיים המשיב לא הפר ולו הפרה קלה את תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, למעט ביום 9.1.2018 אז יצא מכתובת המעצר בשעה 09:15 להוציא כספים מהבנק ולביקור אצל רופא.

לא יכול להיות חולק כי המשיב הפר את תנאי מעצרו, עם זאת במכלול הנסיבות כפי שבאו לפניי בדיון הקודם ובדיון היום נראה כי אין מדובר בהפרה בוטה.

המשיב יש לציין היה אמור לצאת על פי החלטת בית המשפט ביום 9.1.2018 בשעה 10:00 לדיון בבית המשפט. המשיב על דעתו הקדים את יציאתו מכתובת המעצר וכאמור על מנת לעשות סידורים הכרחיים שנדרשו לו וכפי שפירט בהרחבה בדבריו היום.

המשיב שכנע אותי כי היה נתון במצב כמעט בלתי נסבל בו הוא נזקק לראות רופא, לטפל בענייניו בבנק לרבות הוצאת כסף (בהקשר זה אני מפנה לדבריו בנוגע לכך שהתבייש ממשפחתו ואמו בהעדר כל סיוע כלכלי מצדו נוכח שהותו אצלה זמן ממושך).

מדברי המשיב שוכנעתי כי אכן פנה בבקשות לסגור על מנת שזה יגיש בקשות לפתיחת חלונות לצורך הסידורים הנדרשים לו. למרבה הצער בקשות כאלה לא הוגשו לתיק, ואילו היו מוגשות סביר להניח שהייתי נעתרת להן בהינתן נסיבותיו המיוחדות של המשיב, לרבות העובדה שהינו עיוור וחולה.

עוד שוכנעתי מההתרחשות, הדברים שנאמרו והדינמיקה שבין המשיב למתלוננת במהלך הדיונים שהתקיימו בפניי, כי המתלוננת אינה חוששת כלל מהמשיב, ואלה השניים באמת ובתמים חפצים לחזור להתגורר יחדיו יחד עם בנם בן ה-17. בהקשר לעמדת המתלוננת, אני מפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש באוקטובר 2017.

כאמור בראשית הדברים, חזרתי לעיין בתיק הקודם של המשיב ובתיק דנן ואני סבורה כי בחלוף 7 חודשים של מעצר המשיב ובהעדר כל התקדמות בתיק העיקרי, ובעיקר משום התרשמותי כי רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב כלפי המתלוננת הינה נמוכה ואף גבולית - אין הצדקה להמשך מעצרו בכל דרך שהיא ולדידי גם לא יהיה נכון להורות על הרחקה בין המשיב למתלוננת, שכן ברי שהשניים זקוקים זה לזה, חפצים להיות זה עם זה.

מהמתלוננת התרשמתי כאישה אסרטיבית, אינטליגנטית ורהוטה, אשר ברי כי ככל שהמשיב ינהג כלפיה באלימות מכל סוג שהוא היא תגיש נגדו תלונה וזו גם הונחתה על ידי בית המשפט כי יש בידה האפשרות בכל עת לקבל צו שיאסור על המשיב להתקרב אליה וככל שתסבור שזהו רצונה.

אציין כי לא נעלם מעיניי שהמשיב הפר את תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני בכך שיצא ביום 9.1.2018 למשך חצי שעה, יחד עם זאת, בחינת הפרה זו במכלול הנתונים והנסיבות שבפניי, אינה מצדיקה החזרתו למעצר מאחורי סורג ובריה. יותר מכך, סבורתני כי במכלול הנתונים והנסיבות שבפניי, נקודת האיזון, לאחר 7 חודשי מאסר, השתנתה באופן משמעותי והיא אף מצדיקה את שחרורו של המשיב ללא תנאים אשר יכול שהמשיב והמתלוננת בנסיבותיהם המיוחדות לא יוכלו לעמוד בהם - לפיכך אני מורה על שחרורו בתנאי של חתימה על ערבות עצמית בסך 5,000 ₪ להבטחת התייצבותו לדיונים.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ח, 23/01/2018 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע למשך 48 שעות.

המבקשת תודיע עד השעה 16:30 דבר החלטתה.

ניתן להחל בהליכי השחרור.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ח,
23/01/2018 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה